

GREV

GELİYORUZ ZİNCİRLERİ KIRA KIRA HEY

Patron Ali'nin işyerlerinde senelerce birçok işçi baskıya, a şır sömürüye dayanmamayıp tek tek ıyan etti, kavga etti, işden ayrıldı. Ama senelerce bu düzen geğimedi, baskı azalmadı, sömürü azalmadı. Sonra işçiler ne yapmak gerektiğini gördüler. Birleşmek gerekiyordu. Bunun için önce sendikaya bağlı bir Komite kurdular. Bunun adına Türkiye'li İşçiler Komitesi dediler. Komite öncülüğünde sendika çatısı altında birleşmeye başladılar.

Patron Ali önce bunu önemsemeydi ama aynı zamanda işçilerin birlik olmasından da korkuyordu. Birliği bozmak düşüncesiyle 27 Eylülde sendikalı bir arkadaşına "Giy ceketini git" diyerek işden atmayı haklıtı. Fakat düzen eski düzen değildi artık. O gün üç işçiyi durdu. Ertesi gün onbir işyerinde işçiler greve gidince Patron Ali neye uğradığını şaşırdı ve sekiz saat içinde teslim bayrağını çekti. O güne kadar yapmadığı şeyi yaptı ve işçilerin isteklerini kabul etti. Yani:

- İşden atılan arkadaşları tekrar işe aldı.
- Sendikayı tanıdı ve pazarlığa oturmayı kabul etti.
- İşçilerin attığı bu ilk adım onun çıkarlarına karşı idi. Ve böyle giderse kaybedeceği çok şey vardı. Bunun için de hemen bu gidici durdurmak ve hatta greviye döndürebilmek için çeşitli yollar düşünmeye başladı. Bir taraftan görüşme zamanını uzatıyor, bir taraftan da bütün kollarını kullanıyordu. Önce işçileri çeşitli yollarla kandırmayı denedi. Altı, yedi sendikayı hatırlarını, dertlerini sormadığı işçilerle toplantı yapmak istedi. Türkiye Komitesi bir bildiri yayınlamak bu toplantıya karşı çıktı ve hiç kimse buna bu toplantıya gitmesin diye, hiçbir işçi arkadaş toplantıya gitmeyince de patron toplantıyı iptal etmek zorunda kaldı. Sonra işçileri korkutmaya çalıştı. Bromley'de bir işçiyi işden attı. Türkiye Komitesinin, arkadaşların işe alınması için yaptığı teğebbüze Patron Ali Komite sekreteri ile

HAK VERİLMİŞ ALINIR !

BİR HAFTA BOYUNCA EZİLENLER EZENLERE KARŞI, İŞÇİLER PATRONLARA KARŞI HAKLARINI ARADILAR, HAKLARINI ALABİLMEK İÇİN MÜCADELE VERDİLER. GREV YAPILAR. GREVİMİZ ÇALIŞTIRMIZ İŞKOLUNDA BUGÜNE KADAR YAPILAN İLK BÜYÜK GREV İDİ VE MÜCADELEMİZ BU İŞ KOLUNDA BUGÜNE KADAR YERLEN EN ŞANLI MÜCADELE OLDU.

kavga ederek cevap verdi. Ayrıca Komite üyelerini işyerlerine sokmayacağını, eğer girerlerse kavga edeceğini söyledi. Komite üyesi arkadaşların arabalarının plaka numaralarını aldı. Fakat işçiler birliğin gücünü iyice anlamışlardı. Umar, onbeşer sendikaya üye oluyordular, birliği güçlendiriyorlardı.

Soğuk Savaş
İşçilerin ve Patron Ali'nin bu

soğuk savaşı üç hafta sürdü. Bu üç hafta içinde çok şeyler oldu. Olanları kısaca anlatalım. Sendika memuru J.Stevens grevin arkasından 4 Ekimde görüşme isteğini belirten bir mektup yazdı. Bir hafta bu mektuba cevap bekledik. Cevap gelmeyince ayın onbirinde sendika memuru J.Stevens, işçilerin ve Komite'nin isteği üzerine ikinci bir mektup yazdı. İlk mektubuna cevap alamadığını belirtti

(ARKASI 4. SAYFADA)

UYANDIK !

LONDON Pikadilli'de benim ile ikinci bir grevi yaptım. Grevin ilk sayısı saat 3 aralarında Pikadilli Wimp'y'de diğer işçilerle ele verip uyardırcı grev makaleleri okuduk. Tabii bu sabaha kadar uyardırcı neşeler meydana getirdi. Saat sabahın 9'u olduğunda bütün işçi arkadaşlar ana-lardan yeni doğmuş çocuklar gibi dinçtiler ve grevden başka hiç bir şey düşünmüyorduk.

İlk önce Wimp'y'i ben kapadım, arkadaşları dışarı ettim. Kırk-elli yıl sonra hatırlatıcı bazı resimler çektim.

Tabii şu da unutmayalım... Bazı çürük beyinliler, kedinin ayağını 5 yapan fikirler adamlar. 9'u 8'den çıkararak malum ya... Ali dedelerinin gözlüğünü içine girip yağcılıkla un almak isteyen fikirler adamlar... Şunu da guna benzetelim. Albayın biri askerini birine bir yumurtayı getirmesini söylemiş. O anda 9 asker birden koğuşlar, yumurtayı sen götürüceklerin ben götürüceğim diye yumurtayı kırmışlar. İşte greviye girince de Ali dedelerinin işi-ne koşanlar işi yumurtaya benzettiler.

Hepinizin husurundan ayrılrken işçi arkadaşlara sansuz ar-lamalarını sunarım. Ben 26/11/1975'de Türkiye'ye vatan uğruna asker olmak için askerlerin husurundan ayrılıyorum. İki yıl sonra sızlarla buluşalım. Hürbiri-lerimizi işçi namına unutmayalım.

Pikadilli Wimp'y'den bir işçi arkadaşı

GÜCÜMÜZ BİRLİĞİMİZDEDİR

Ziya Akşahin

Bir hafta boyunca Londra'ya dağılmış 60 işyerinde çetin bir mücadele yürüttük ve bu mücadeleden önemli başarılar kazanarak çıktık. Şimdi bu büyük mücadeleden bize öğrettiklerini düşüncülerde, e zerli günleri en iyi anlatan sözün "birliğin yenemeyeceği güç yoktur" sözü olduğuna inanıyoruz.

Yıllardır bizim için, yani Türkiye'li işçiler için bilimsiz, dağınık denirdi. Haklarımız için mücadele edemeyeceğimizi söylenirdi. Patron Ali Salih de örgütsüz kalacağımızı ve kölelikten kurtulamayacağımızı sanıyordu. GG'sünü gere gere bizleri yıllarca köle gibi çalıştırdı. Rahata yürüttüğü sömürü sonunda ve sirtımızdan kazandığı milyonlarla wimp'lerine her ay yeni bir wimp kattı.

Ehbet bu böyle sürmeyecekti. Biz koyun sürüsü sananlar çok aldancaklardı. Biz işçiyi, haklıyı ve güçlüyü. Fisa zamanda birleşebileceğimizi ve haklarımız için mücadele edebileceğimizi dostla düğmana ispatladık. Ali Salih de birliğimizin karşısında tekadı yiyince çöküne döndü.

Grevden önce ve grev boyunca gösterilen gerçek birlik ve beraberlik için bütün işçi arkadaşlarımızı kutlamak isterim. Öylesine güç partlar içinde mücadele ediyorduk ki...Bir defa, birbirinden kilometrelere uzakta 60 tane işyerine dağılmıştık...Çok az işçi bir-birlerini tanıyor...Ayrıca, dilini, yolunu, yordamını bilmediğimiz bir ülkede bulunuyorduk...Basta, işçi haklarını kasıtlıca uygulamalar getiren muhafazakar hükümet bulunuyordu...Bu partlar altında, kısa zamanda örgütlenmemizi gerçekleştirdik. Haklarımızı sahip çıktık. Başarımız birliğimizin gücünden doğdu.

Birçoğumuzun hiçbir grev tecrübesi yoktu. Çoğumuz ilk defa bir greve katılıyorduk. Başlarımız için sendika bile yeni birleşiydi ve sendikamız adına daha yeni duyuyorduk. Tecrübesiz olduğumuzdan, bazı yanlış düşüncelere bile kapıldık. Mesela, sendikamızın, bir köze su döker gibi, bütün meselelerimizi bir çarpıda hallediverceğini sandık. Unutmayalım, mücadele hak ama mücadeledir. Bu mücadelede unun olacağını, inçli çıkışlı olacağını bilmiyiyiz.

Buğün büyük bir adım atmış, önemli yokuşları tırmanmış bulunuyoruz. Çeşitli sendikal haklar elde ettik ve iş güvenliğini sağladık. Belirli ücret artışları ve fazla mesai ödemesi hakkını elde ettik.

Bu grevden büyük ve engin tecrübeler kazanarak çıktık. Bu tecrübelerden yararlanalım. Önümüzdeki mücadelelere daha da güçlü olarak ve daha ustalıkla hazırlanalım.

İngilizce bilen arkadaşlar da bize yardım işi gelmişlerdi.

Ekbimiz sabahın erken saatlerinde depoya vardı. Deponun üç ka pız varmış. Bizim girdiğimiz yer de dokuz, on işçi bir ateg yakmışlar, oturmuş konuşuyorlardı. Yan-larına gittik, durumu anlattık. Ne istediğimizi söyledik. Onlar da bize şöyle cevap verdiler. "Biz-ler de onbeş gündür grevdeyiz ve onbeş gündür gece gündüz bu kapı-nın önünde grev gücüllüğü yapıyo-

İŞÇİLERİN DAYANIŞMASI

Yedi gün süren grevimiz boyunca diğer ülkelerin işçilerinden büyük yardım ve destek gördük. Başta İngiltere işçi sınıfı olmak üzere Yunanlı, İspanyol, Portekizli işçiler de mücadelemize katıldılar.

Bir kere daha anladık ki hangi milletten olursa olsun bütün işçiler kardeştir. Patronlara karşı verdikleri mücadelede hedefleri birdir. Bütün işçiler, sömürünün kalkmasını, haksızlıklara son verilmesini, hep patronları düşürme ve çökürme kırımını isterler. Bu sebeple de hep birlikte, her milletten işçiler elele, omuz omuza mücadele ederler.

Bu grevimizde mücadelemizi destekleyen diğer ülkelerin işçileri

yanında Kıbrıs'lı işçiler de bize yardımcı oldular.

Patron Ali Salih grevin bağından beri Türkiye'li işçilerle Kıbrıslı işçilerin arasına düşmanlık sokmak istedi. İşçilerle patron arasında geçen bu mücadeleli Türkiye'lilerle Kıbrıslılar arasında geçen bir mücadele gibi göstermek istemiştir. Bu oyunlara yine en büyük cevabı Türkiye'li ve Kıbrıslı işçiler verdiler. Öte yandan Kıbrıs'lı işçiler de Patron Ali'ye karşı verdikleri mücadele ile Türkiye'li kardeşlerine katılmağılar ve patronun oyunlarına boğa çıkarmışlardı.

Türkiye'li, İngiliz, Yunanlı, İspanyol, Kıbrıs'lı bütün işçiler elele daha çok savaşlar verecek ve sömürdüyü yok edecektir.

GREVCI İŞÇİLER TOPLANTINDA

SES Mİ KALDI

Grev devam ettiği sırada Pika dilli büyük Wimp'y'den bir arkadaş çalınan dükkanlardan birine telefon etmiş, karşısına bir sü-pervayzar çıkmış. Arkadaş kendisi ni Ali usta gibi tanıtarak:

- Ne var ne yok yigeneim, sizin orada da grev var mı? diye sorar. Telefondaki sesi Ali Ustanın sesine benzetmeyen sü-pervayzar:
- Sen kimsin, deyince arkadaş,
- Ben ustanın diye cevap verir. Bunun üzerine sü-pervayzar:
- Sesin ustanın sesine benzemi-yer der. Arkadaş hemen cevabı yapıp:
- Bu grevlerin yüzünden ustan-da sesim kaldı yigeneim.

24 SAAT GÖREV

Grevimizin en önemli yönlerinden birisi İngiliz işçi sınıfının desteğini ve yardımını sağlamak idi. Grevin ilk günlerinden itibaren Komiteyiz, et de dahil bütün levasımatın durdurulmasına ça-ğılıyorduk. Bunun için bir ekip kur-ruldu ve Greenford'daki ama depoya gönderildi. Çoğrülere dağıtılmak üzere bildirimler almıştık yanımızda. Şöforlerle konuşabilecek

Greenford ekibinden iki işçi

Wimpy Grevi ve İTİB

Bu gazeteyi İngiltere Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor. Bu gazeteyi İngiltere Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor. Bu gazeteyi İngiltere Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor.

İTİB, İngiltere'de bulunan toplumsal ve ılerici Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor. Bu gazeteyi İngiltere Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor.

Bu gazeteyi İngiltere Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor. Bu gazeteyi İngiltere Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor.

İTİB, kurulduğundan beri İngiltere'de bulunan Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor. Bu gazeteyi İngiltere Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor.

Wimpy işçileri İTİB adını büyük ölçüde sendikalaşma çalışmalarını sırasında duyular. İTİB'in, wimpy işçilerinin mücadelesine bütün gücüyle omuz vermekten çok önce başladığı. İTİB, wimpy'lerdeki çok ağır çalışma ve ücret koşullarının düzeltilmesi için işçilerin sendikalarla dayanışmasını ve birlik içinde mücadele etmesini gerektiriyor. İTİB bu amacın gerçekleştirilmesi için sendikalarla temas kurdu. İTİB üyesi işçi arkadaşlar Türkiye'li işçiler Komitesi'nin kuruluğunda ve sendika işi örgütlenmesinde ilk adımları attılar.

Grev boyunca da İTİB'li işçi ve öğrenci arkadaşlar, grevci işçilerle omuz omuza mücadele verdiler. Pankartlarını hazırlamasında, İngiltere işçi sınıfının desteğini sağlamak amacıyla, bildiri ve bildirilerin hazırlanmasında, piketlerde grevin başarıya ulaşmasını sağlamak için var güçleriyle çalıştılar ve grevci işçilere destek oldular. İTİB'li arkadaşların, grevci işçilerle birlikte bayrak taşıdıkları Londra işçileri, Türkiye'li işçilerle İTİB arasında köprü kurmak için çalıştılar.

İşçilerin, toplumsalın, tüm ilericilerin örgütü olan İTİB'in kapıları işçi davasına inanamazlar. İTİB, kurulduğundan beri İngiltere'de bulunan Türkiye'li İlericiler Birliği (İTİB) çıkarıyor.

SANMAŞINLAR BU DENKAN BÖYLE KALACAK İŞÇİLER BAYRAĞI HURCA MUTLAK DİREKCEK

ALİ USTANIN BABASI

Grevin altıncı günü grev yerimiz Lewisham oldu. Lewisham'ın işlek bir mahalle olduğumu ve buradaki büyük wimpinin iyi iş yaptığını bu gününde tutan Türkiye komitesi görüşüne kalabalık bir ekip göndermiştik.

Pankartları getirip wimpinin önüne dizdiğimizde öfken kalabalığı bırakmak üzereydi. Hemen yoldan geçenleri grevi anlatmaya başladık. Bir yandan İngilizce bildirdiler dağıtarken öte yandan marşlar, türküler söylüyorduk. Yoldan geçenler bizimle konuşuyor, durum öğrenince de bizimle beraber olduklarını söyleyip içeri giriyorlardı.

Böylece bir gün geçmişti. Başarı ile yürüttükten, ileride bize karşı duranlar da sizlerden tirnaklarını kesiyorlardı. Bunların içinde Patron Ali'nin iki kardeşi ile birlikte babası da vardı. Müğterilerini içeriye girmesinden önce dönüp bizi adanlar. Her dakikada bir polis çağırılmaya başlandı. Akıllarına bizi korkutup kaçırıyorlardı. Fakat polis de patronu tutmasına rağmen bizi koşturmadılar.

İşte bu arada Patron Ali'nin babası yerinden kalktı, kapiya çalıp bizi alıf atmaya başladı. Yine bu arada kapiya gelen Patron Ali'nin küçük kardeşi de "Ah bir yağmur yağsa siz gülerdünüz" gibi laflar etmeye başladı. Bu sözler artık patronların yağmurdan başka birşeyden medet umamaz duruma gelmişlerdi.

cebine indirir. İşte patronlar, kapitalistler böyle zengin olurlar. Bunun böyle olduğunu patronlar da çok iyi bilirler. Grevin 6.günü, Lewisham'daki Wimpy'de Ali Ustanın babası da yüzüne karşı ağzını geyi söyledi. Pek akıllı olmadığının söyledi, çünkü kapitalistler işçilerin bunları öğrenmesini istemezler. Bunları öğrenen işçilerin kapitalistleri kaldırıp atacaklarından korkarlardı. Ama biz bu gerçeki hep biliyoruz. Ali Usta'nın babasının sözlerini de hiç unutmuyoruz.

BİRLİK OLALIM

Baktı ki tabutu beyazdır teni Sermayeye bulamazsın nedeni Bir araya toplanıza bütün alemi Başarısız işleri elele veremeyince

Arkağaç ağlama söyle derdini Korkup da utanmadan yeme dilini Sakıyca alırsan salın elini Başarısız işleri elele veremeyince

Vatanımı terkleyedim sattım malımı Gel de bir gör WIMPLYLERDE halımı Geçmez Londranın WIMPLYLERDE kanununu Başarısız işleri elele veremeyince

Zammyacağın yeter dersan bu işe Wimpylerde çalışıyınca büyük bir mücadele arasında çıktık Komite Başarısız işleri elele veremeyince Pikadilli Wimpy'den bir işçi arkadaş

ŞAŞKIN PATRON

Biz işçilerin hayatı daim mücadeleye doludur. İşçiler daima haksızlığın karşısındadırlar ve bu haksızlıkları yapanların başına çelik bir kapı gibi çarşılar.

Yapılan mücadeleler içinde acı tatlı birtakım olaylarla karşılaşıyoruz. Sizlere anlatacağımız olayın en önemli kısmını da bu şekilde anlatıyoruz. Günlerden Çarşamba, büyük grevin birinci günü, patron Ali Salih'e karşı verilen mücadele bugün başladı. Ben ve başka işçi arkadaşlar Baker stritte patren Ali Salih'in ofisinin altıda bulunan Texas Pancake'ia önünde nöbet tutuyorduk. Patron bizi karşısında görünce ne yapacağını şaşırdı. Senelerden beri işçilerini güldürüp uyarıya ve gülmeye çalışıyordu. Elindeki bütün imkanları kullanarak bu birliği bozmak için ne lazımsa yapıyor.

Bir ara ofisinin açığına inerek üzerimize saldırdı. Pankartlarımızı yırtmaya çalışıyor ve bizlere saldırıyor. Fakat bizler güçlüydük ve herşey karşı mücadele vermeye kararlıydık. Ali Salih baktı ki böyle geyilerle bizi korkutamayacak ve dükkânının önünden uzaklaştırmayacak, daha başka planlar uyguluyor. Bizleri tahrik etmeye çalışıyor. Fakat bizler bunu da yeniyoruz. Yeni usuller deniyor, üzerimize sular döktürüyor, bunu da başarısızca yenilgiyi kabul edip ofisine dönüyor. Ve gımsı anlayış ki bu birlik ve beraberlik hiçbir zaman bozulmaz. Biz işçiler bu mücadeleye bağlanmadık önce gımsı biliyorduk: İŞÇİYİZ, GÜÇLÜYÜZ, KAZANACAGIZ.

Baker strit Texas Pancake'den bir grev gözcüsü arkadaş

pikadilli destanı

Türkiye Komitesi bize grevde Pikadilli'yi durdurma görevini vermişti. Pikadilli'yi yer bakımından hareketin candemarıydı ve oradaki başarıya günün sonucunu etkileyebilirdi. Bütün arkadaşlar da bunu biliyorlardı. Pikadilli'nin durması lazım. Patronun da işçilerin de kafasında bir soru vardı. Pikadilli'de ne olacak? Grevin başladığı günün sabahı bütün arkadaşlar işyerleri önünde hazır. İlk anda büyük Wimpy'yi kapatmış, arkasından Texas Pancake ve Amerikan Hamburger de kapandı. Bu, bizim için büyük bir başarı idi. Pikadilli'de üç işyerinin kapanması Steki grevci işçi arkadaşların moralini yükseltti. Şimdi hedefimiz az da olsa çalışan büyük Wimpy ve Aberdeen Steak House'ları durdurmak. İşte grev en etkin, en güçlü mücadelesi burada oldu. İşte burada yıllardan beri patron tarafından ezilen, sömürülen, hor görülen işçiler eğilimler gibi kürekçiler ve yine bu rada yılların ilerinde biriktirdiği özgüveni dile getirdiler. "Pikadilli DESTANI" grev hatında yılmadan mücadele veren bu işçilerin destanıdır.

Grevin ikinci günü sabaha yine grev hatında hazırduk ve gelen emrakerleri durdurmak için emrağı getirenleri ikna etmeye çalıştık. Birçokunda başarıları oldu. Bu arada piket hatında polislerin baskıları sürüyor, ama arkadaşlar yılmadan mücadeleye devam ediyorlardı. Şiarımız "DİREKCEK VAR DİREKCEK YOK" idi. Öğünün akşamı polis bir arkadaşımızı tuttu. Bütün engellemelere rağmen mücadelemiz başarıya devam ediyordu. İngiliz, Yunanlı, İspanyol, Portekizli işçiler grev hatında bizimle omuz omuza mücadeleye katılıyorlardı. Grevin üçüncü gününde de grev daha güçlü olarak devam etti. Tine, kapıları önünde dairesi yapıyor, türküler söylüyorlardı. Bir yandan müğterilerini içeriye sokmamak için "Don't go in" (İçeriye gitmeyin) diye hep bir ağızdan bağırdılar. Diğer yandan da işçilerle bir çıkartmak için "Come out" (Çık) diye bağırdıyorlardı.

Sinirlerin en gergin olduğu bir anda patronlardan birisi çıkıştı. Orada herşey ortaya döktü. Orada esenle esenler yüzüne geldiler ve esilenler yüreklerini deki nefreti daha fazla gizleyemediler. O gece büyük Wimpy ve Aberdeen Steak House'ları 10.30'da kapattık ve işçileri çalıştırdık. İşçiler kordomu altında oradan çıkabildiler. Cuma gecesi kazandıysanız zafer, gülmeleri, mücadelemizin daha bir bileyletiği. Cumartesi günü patrona grevin digidini tayin edici darbeyi vuracak, Pikadilli'yi tamamen durduracağız. Nitekim Cumartesi günü işçiler büyük Wimpy'ye işçilerin büyük kısmı işe gemediler. Onlar da grevin karşısında duramayacaklarını anlamışlardı.

Cumartesi günü akşam üzeri bir ara müğteriler büyük Wimpy'ya akmaya başladılar. Bunu durdurmak gerekiyordu. Derhal merkeze haber iletildi ve ne kadar arkadaşlarımızın en gergin olduğu bir anda patronlardan birisi çıkıştı.

Grev 23 Ekim Çarşamba günü sabahı bütün gücüyle başladığında da yukarıda belirttiğimiz gibi üç işyeri durmuş, diğer üçü de çalıştırdı. Çalışan yerlere müğterileri girmesini için elimizde pankartlarla kapıları önünde piket yaptık. Kimseyi içeri sokmadık. Ayrıca ben işçileri çalışan grevci arkadaşlarımızın moralini yükseltmek tutmak için marşlar ve türküler söylüyorduk. "GELİYÖRÜZ ZİNCİRLERİ KIRA KIRA HEY, PATRONLARIN KAPASINA VURA VURA HEY." Birinci günün akşamı Steki bizi geldiren grevci arkadaşlar da geldiler ve hep beraber söylediklerimiz türküler ve sloganlarla Pikadilli'yi inlettik.

STRAND'DAN HABER VAR !

60 işyerinde bir hafta süre ile uygulanan büyük grev Strand'da serindeki Aberdeen Steak House işçileri katıldı. Çarşamba sabahı mence ve permissis bir garson dışında bütün Türkiye'li işçiler greve katıldılar. Patron Ali lokantaya mtlaka sık tutmak isteyeince akşam üzeri kardeşlerimiz bizi ve onun çağırıldığı polisler geldiler. Bütün engellemeleri gayretlere rağmen, gece 11'e kadar lokantanın kapısında sürdürdüğümüz mücadele sonucu ancak 5-10 kişi lokantaya girildi. Birinci günün bu başarıları çalışmamız üzerine patron perçeme günü işçilere doğru lokantaya kapamak zorunda kaldı ve cumartesi gününe kadar kapalı kaldı. Cumartesi sabahı grev polisin şiddetli baskısıyla işçileri ve

bütün gün o şekilde devam etti. İşçiler bizi zorladı ama mücadelemiz azalmış daha da arttı.

Cumartesi günü öğrendiklerimize den ders olarak pazar sabahı çıkardık kapalı wimpylerden işçi arkadaşları yardımı çağırarak. Böylece daha güçlü olarak sürdürülen grev güçlü olduğu çok daha başarılı oldu. Bunun üzerine daha fazla mücadele edemeyeceğini anlayarak patron lokantayı kapatmak zorunda kaldı ve bu işyeri grev bitene kadar da açılmadı.

Bir haftalık büyük wimpy grevinden en önemli olarak şunu öğrenmiş ki patron yenilmez değildir, birlik olursa yenileyecek düşman yoktur. Birlikte mücadelemizin önemini ve gücünün grevin sürdüğü her gün biraz daha iyi anladık. Bir grev gözcüsü

dağ varsa hepsi Pikadilli'ye seferber edildi. 100-150 kişi her kışkırtıcı emre halinde ellerinde pankartlarla marşlar, sloganlar söyleyerek Pikadilli'ye yürüdüler. "İŞÇİYİZ, GÜÇLÜYÜZ, KAZANACAGIZ" Bunu gören herkes çağırdı, büyük Wimpy önünde piket yapan arkadaşlar ise yeni bir güç geldi. En fazla çağırılan polis oldu. Derhal kalabalığı gruplara ayırmamız, işçilerin halde bepinizi karakola götürmelerini söylediler ve takviye polis getirdiler. Orada o kadar insanın karakola götürülmesi grev in kırılması demek olabilirdi. O gün için gruplara ayrıldık ve işçilerin önünde her zamanki gibi piket yapmaya devam ettik. Fakat bu arada kuvvetlerimizi yavaş yavaş büyük Wimpy önüne çekmeye başladık. Sanki Pikadilli'de yer yerinden oynuyor. Biraz evvel dolan Wimpy'de gımd kimseler yoktu. Süpermenec Wimpy'yi saat 9.15'de kapatmaya mecbur oldu. Pazar gününden itibaren Pikadilli'ye bir sessizlik çöktü. Kapılar kilitli idi. Bu işyerinde grev vardı" yazılı pankartları kapılara astık. Ve artık Pikadilli'deki altı işyeri de grev bitene kadar kapalı kaldı.

Pazartesi günü akşamı "Talk of the Town" eğlence yerinde çalışan 100 kadar işçi bizimle dayanışmalarını göstermek için büyük Wimpy önüne geldi. Orada işçi sınıfının dayanışmasını patronlara bir kere daha gösterdik.

Yedi gün boyunca Pikadilli grev hatında patrona karşı şanlı bir mücadele verdik. Türkülerimiz den birinde diyoruz ki: "Gelecektek haberi aldık Zaferi kazanacağız Biz de ona haber saldık Pek yakında varacağız" Yedi günde destan yaratmış ve zaferi de biz işçiler kazandık.

PİKADILLİ İŞÇİLERİNİN

GREVDEN SONRA :

YENİ GÖREVLER BİZİ BEKLİYOR

nin tersine yapılıyor. Hiç bir fark olmadan işçilere ek işler yaptırılıyor. Saatleri düşürüyor dolayısıyla işçiyi ödemenen parayı düşürüyorlar, ve bu yol sendikali işçilere en ağır baskı aracı olarak kullanılıyor. Daha başka bazı yollarında en ağır şekilde kullanılmaya çalışılıyor.

Kardeşler, Bütün bu baskılara karşı, kazandığımız hakların tam olarak kullanılmasını sağlamak ne yapacağız? Nasıl mücadele vereceğiz? Bu sorunun cevabını doğru olarak vermek bizim sorumludur. Bu sorunun doğru cevabı hem halihazırda kazandığımız haklardan faydalanabilmemiz için önemlidir, hem de mücadelemize gelecekteki başarılarımız için gereklidir.

Bugüne kadar, patronun ağır baskısı altında bir iki arkadaş kurultuğu işten ayrılmakta buldu. Bu yanlışlar, baskılar karşısında sağlanmak, baskılar karşısında işten ayrılmak sayılıktır. Mücadeleyi bırakarak, hatta mücadelemize ihanet etmektedir. Zaten patronun isteği budur. Patron ağır baskı yapıp sendikali işçilerin işi bırakmasını istiyor. Böylece bizim gücümüzü bilmek istiyor. Bizler hep karşılarımızı işi bırakarak patronun ekşesine yakışmıyoruz.

Baskılar karşısında yapılan ikinci yanlış da şudur. Ağır baskı altında kalan arkadaşlar, kabababı sendikada bulmakta, sendikamız bize hiçbir şey sağlayamayacağına düşünmekte ve sendikadan ayrılmak mücadeleyi sendikamız yürütmeye yolunu önermektedir. Bu öneri son derece yanlıştır. İki yoldan yanlıştır.

Birincisi, sendikamız mücadeleyi verilebilecek imkansızdır. Böyle bir şey düşünülmez. Diğer bütün sebepleri bir tarafa bırakarak bile, sendikamız görevlendirildiği mürdan başka hiç kimsenin yapacağı bir anlaşmanın altına imza atarak

yetkisine sahip değildir. Sendikamız mücadele sonu olmayan bir mücadeledir. Hiç kimsenin, hiç kimsenin sonu olmayan bir mücadeleye sahip hakkını sahip değildir.

Bu yanlışın ikinci yönü de şudur. Bir iki arkadaşın sendikadan ayrılmaları baskılar sayılıktadır. Şunu unutmalıyız ki, bu birliğin kurmak ve bu güne getirebilmek için çok uğraştık. Şimdi amaçsız bir birliği sayılıktadır değil, güçlendirilmiştir. Eğer çalıştığımız iş yerinde sendikamız arkadaşlarımız varsa derhal sendikaya üye olmaya çalışmalıyız. Ayrıca, sendikamız içinde gerekli mücadeleyi vererek Sendikamızın bize daha iyi hizmet etmesini sağlamalıyız. Bunun tersini düşünmek bizi çok yanlış yöle götürecektir.

Oyleyse bu durumda ne yapmamız lazım?

Bu sorunun cevabını verirken bugüne kadar yapılan iki yanlıştan kaçınmalıyız. Bir daha bu yanlışları tekrar etmemeliyiz.

Bugüne kadar ki mücadelemizde birçok şey kazandık. Ama bir kazanımımız vardır ki o, hepimizin de önemlidir. Bu kazanımımız yanımız olmamızdır. Dün ile bugün arasında en önemli fark budur. Bugün artık birlik içinde olduğumuz, güçlü olduğumuz biliyoruz. Bugün artık yapılan bir baskıya karşı en sert tepkiyi gösterebilecek güfte olduğumuz biliyoruz. Bunun için, bundan sonra yapılacak herhangi bir haklılık, herhangi bir baskı karşısında susmamalıyız, yılmazmalıyız. Haklılığımıza, baskılara derhal karşı çıkmalıyız. Bunun dışı zehnelini istemeliyiz ve bunda diremeliyiz. Patronun yaptığı haklılıkları, altına imza koyup çıkmadığı anlaşmaları derhal sendikaya bildirmeliyiz. Sendikamızın bu durumda bizim hareketimize geymesini istemeliyiz. Haklılıklarımıza ve baskılara karşı verilecek mücadelede Komitemiz en önde yer alacak, elim-

lerimize kaydedilmiş ve gelecekteki mücadelemiz ilk temelleri atılmıştır.

Bu grevin sendikalar arası işbirliği bakımından da önemli rol oynadığını belirten yazı şöyle son bulmaktadır:

"London Eating Houses Group işçilerinin mücadelesi otelcilik ve lokantacılık iş kolunda gelecekteki mücadelemizin öncüsü olmuştur."

Bu iş kolunda çalışma gösteren "Transport and General Workers" ve "General and Municipal Workers" sendikaları, görüşme yapma ve üye kaydetme konularındaki eski uygulamalarının sona erdirerek anlaşmaya varmışlardır.

Bu iki büyük sendikamızın bundan önce elele çalışmaya hazır oldukları, şunu gösteriyor ki bundan böyle London Eating Houses Group gibi işverenlerin çekeceği var."

den gelen bergeyi yapacaktır. Gergin kirası bugüne kadar gösterdiği kadar en sert tepkiyi bir kere daha gösterecektir.

Burada çoğ haberi de vermek isterim. Sendika memuru J. Stevens 21 numardaki günlerde işçilere toplantılar yapacaktır. Bu toplantılarda, haklarımızı işverenleri için de aramak için görevlendirilecek olan işçi temsilcileri seçilecektir. Önden sonra mücadelemiz daha kolay olacaktır.

NASIL ZENGİN OLDU ?

Bu sorunun cevabı açıktır. Ali Salih, işçileri birer köle gibi çalıştırarak zengin oldu.

Ali Salih'in misyonlarında hak ve hukukun damlası bulunmuyordu. Ücretler çok düşük, çalışma koşulları son derece ağırdı. Çalışma saatleri makineyi bile dayanmayacağı kadardı. İşçiler gece demeden, gündüz demeden boğaz tokluğuna çalışıyorlardı. Dört-beş kiloluk odalarda yatıyorlardı, yemiyorlardı, içmiyorlardı, arttırıldıkları az bir parayı da menekete gönderiyorlardı.

Ali Salih'in işverenlerinde çalışma güvenliğinin adı geçmezdi. Patron istediği zaman bir işçiyi "gizli çekimini git" diyordu. Hatta olan işçilere, diğer işçilere, hemen çıkışları veriliyorlardı. Öyle yemeyinde bir yerine iki yumurta yiyen işçi işten atılıyor. Patron ve adamları, işçilere her türlü hakareti yapmayı kendilerinin bir hakkı sanıyorlardı. Patron, sendikacılara açıkca "bende çalışan işçiler aptaldır, ücretlerini falan arttırmak istemezler, size ne oluyor" diyor.

Patron Ali Salih ilk işyerini 1963'te açtı. On yıl köle kanunları uyguladı ve 65 kadar işyerinin patronu oldu. Ali Salih'in mülkleri, binlerce binlerce işçinin karşılığı ödemesiz emekleri, alınterleri vardır.

Ali Salih'in 1969 ve 1970 yıllarına ait kar hesaplarını aşağıda açıklıyoruz. Hesaplar gerçek sınırlı tasarımlarıdır. Yine de sınırların büyüklüğü gözler önüne serilmektedir.

London Eating Houses Group 'sirketinin yüzde 90 hissesi Ali Salih'in, yüzde 10'u ise Salime Salih'inindir.

	1969 £	1970 £
Şirket Hasılatı	1.094.631	1.315.907
Şirket ticari karı	78.703	199.210
Şirket müdür maaşı	6.000	9.118
Bir işçiyi verilen yıllık ortalama ücret	1.105	775

Bakınlar açıklama gerektirmeyecek kadar açık. Yine de kısaca belirtelim. Ali Salih'in karı bir yıl içinde bir milyona artıyor. Ayrıca müdür maaşı olarak cebine koyduğu miktar da yüzde elli artıyor. Oysa işçiler verilen ve zaten patronun karı karşısında korkunç derecede düşük olan ücretler bir yıldan ötekine huzla düşüyor. Soygunun böylelikle az rastlanılır.

Bizim diyeceğimiz şudur. Bugün artık Wimpy işçileri zincirlerini kırıyorlar. Artık kısaca onları köle gibi çalıştırmaz. Yüzlerce işçi birleştirdi ve örgütlendi. İnsanca çalışma, insan gibi yaşama için mücadeleye başladı. Bu mücadeleye devamda da kararlıdır.

POLİSİN BASKISI

23 Ekim Çarşamba, grevin birinci günü, saat 14.00, Croydon'da. Bu lokantanın önünde grevci cümlüğü yapıyoruz. Şu an yaptığımız bir günlük grevin en sonunda bulunuyoruz. Bugün de bütün arkadaşlarımız hazırız. Haklarımız için mücadeleye hepimiz kararlıyız.

Polis bugün devamlı olarak işçilere baskı yapıyor. Sık sık geliyorlar. Dört kişiden fazla grev gözünü olursa hepimizi tutuklayarak diyorlar. Hatta "Yoldan geçenlere engel oluyorsunuz" gerekçesiyle grev gözünü tuttuğumuz lokantanın önünde durmamıza izin vermiyorlar. Yolda bulunan mobilyacı dükkanının önüne sürüldü. Bu kezde, mobilyacı dışarı çıkıyor ve haklı olarak müdahale ediyor. Mobilyacı, "burada dikilirdeniz, müsterileriniz benizi dükkanında grev olduğunuzu sanacak" diyor. A dete itilip kalyılıyor.

Polis ayrıca, fazla pankartlarımız var diyerek on kadar pankartımızı da alıp götürüyor.

Karşımızda yalnız patron yok. Grev baskı yapar. Ama bütün arkadaşlarımız yılmadan greve devam ediyoruz. Güçümüzü birliğimizden ve tüm işçilere işçi sınıfından alıyoruz.

Polis işçileri işçilere yaptıkları baskılar sendikaya bildiriliyor. Sendikamızın tedbir almaları ist-

teniyor. Akşam doğru polisler bag kızımda bir baffleme oluyor. Ayrıca polis karakoluna gidiyoruz ve pankartlarımızı geri alıyoruz. Yılmadan, azimle mücadeleye edeg sek, tüm baskılara alt edeceğimizi bir kez daha anlıyoruz.

Croydon'dan bir işçi arkadaş

YÜRÜYELİM !

Yürüyelim beraber
Yılmayalım birader
Haklı yoldan gider
Dönen kendine eder

İçte biz el eleyiz
Savaşta bir kahraman
Sulhette ise askeriz
Kokmuş batmış düzenden
Ne umar ne bekleriz

Bize düşen kim vurdur
Bu düşen kim kurdu
Bizi cennet vatandan
Ta buraya kim kovdu

Elbette varacağız
Hesabın soracağız
Döneler varın dönün
Biz hiç durmayacağız
Stretnan'dan Bir İşçi Arkadaş

İngiltere Basını Grevi Anlatıyor

The Times, The Guardian, The Financial Times, Evening News, The Observer, Labour Weekly ve Morning Star gibi tanınmış İngiliz gazeteleri Patron Ali Salih'e karşı yürüdüğü mücadeleye geniş yer ayırdılar. Ayrıca Fulham Chronicle, Chelsea Post, Kensington Post, Croyden Times gibi bölge gazetelerinde de greviniz konusunda yazı ve resimler çıktı. Televizyon grevinizden bahsetti. Haklı davamız İngiliz ve dünya kamuoyuna ulaştı.

25 Ekim tarihli "The Guardian" gazetesinde "Grev lokantaları kapattı" başlıklı bir yazı çıktı. Bütün gazeteler grevi, İngiltere'nin en büyük sendikası olan UGM'nin Genel İşçiler Sendikası'na bağlı Unluşararası İşçiler Şubesi içinde Türkiye Komitesi'nin örgütlediğini belirttiler. Komite Başkanı Ziya Akşahin ve Sekreter Hasan Çapçı'nın demeçlerine geniş yer verdiler.

4 Kasım tarihli "The Observer" gazetesinde grevinizin "bugüne kadar lokantalarda yabancı işçilerin ilk başarılı grevi olduğu" belirtilti. Yazı şöyle devam ediyor: "250.000 işçinin çalıştığı lokanta ve otellerde bu grevin etkileri çok geniş olacaktır. Şimdiye kadar işveren çalışma saatlerini ve ücretleri istediği gibi tevbil ediyordu. İşçiler ise, mesele çıkarıp işten atılmaktan, çalışmaya izinlerini kaybedeceklerinden korkuyorlardı. Bundan dolayı London Eating House'lardaki Türkiye'li işçiler önemli bir başarı kazandı."

7 Kasım tarihli "Morning Star" gazetesinde de "Yabancı Lokanta İşçilerinin Zaferi" başlıklı uzun bir yazı çıktı. Yazı "bir hamburger ile bir fincan kahve parasının, servisi yapan garsonun bir saatlik ücretinden yüksek olduğu" örneğiyle başlayıp, bir haftalık başarı grevinin uzun uzun anlatılmaktadır. Yazıda ayrıca Türkiye Komitesi'nin Wimpy işçilerini İngiltere Türkiye'li Hicriler Birliği'nin önemli yardımıyla

örgütlediği, hatta pek çok durumda uşuun çalışma saatlerinden sonra işçilerin gece yarısı saat 2'de sendikaya üye kaydettirdiği" yazılmaktadır. Eylül ayında günü Londra'da iki işyerinde yaptığımız greve de dokunulmaktadır.

"Defa 60 lokantayı kapatmıştır. İlk defa fazla mesai ücreti hakkı kazanılmıştır. Üç haftası ücretli olmak üzere, sekiz hafta tatile ve artan ücretlerle bu alanda bir iş-

